

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 587

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

1127

C O D I C E S

1128

quae incipit: *Erga fratrem illum de quo mihi, quod res exigebat, scripsisti &c. et legitur Edit. L. II. p. 343. ordine 8.*

Terminant Codicem Excerpta ex ejus Tract. *De Concordia Praescientiae &c.* inscripta: *Sententia Anselmi Archiepiscopi de Prescience Dei et libero Arbitrio. Tractatus is extat Edit. cit. p. 123.* atque ex eo hic potissimum Quaest. 1. Cap. I. II. III. et Quaest. 3. XI. delibantur. Ubi C. III. notanda lectio: *Sicut non est necesse deum uelle quod uult, ita necesse non est in multis uelle hominem, quod uult, το non secundi membra in Edit. non comparent. Addam praeterea locum, quem in Edit. non inveni: Diuine ueritati non est falsitas contraria quia illa semper est quod debet et nunquam est quod non debet. neque potest ulla res habere aut facere similitudinem dei, quin mentiatur se esse deum. Sicut demones transfigurant se in hoc quod non sunt. aut faciunt per magos sive magi per eos rerum similitudines que uidentur esse res quarum sunt similitudines et non sunt. et ideo sunt false ut falsus homo et falsus ignis. Nulla enim similitudo summe ueritatis fieri potest. Nam cum demones dicunt se esse deos aut persuadent hominibus idolum esse deum. illi mentiuntur qui hoc dicunt. summam uero ueritatem simulare nequeunt. Veritatis autem quam definiuimus esse redditum mente sola cognoscibilem est quedam species cuius sedes est in uoluntate quam dicimus iusti-*

ciam que sic diffiniri potest. *Iustitia est redditudo uoluntatis propter se seruata. Hec uero diffinitio continet omnem iusticiam. Huius contrarium est iniusticia. Cuius hec esse potest diffinitio. Iniusticia est absentia debite iusticie. Non enim est iniusticia nisi ubi debet esse iusticia et non est. Dixi iusticiam esse redditum uoluntatis propter se seruatam. Dicendum est igitur que sit uoluntas. cuius redditudo dicitur iusticia. et quid sit liberum arbitrium quo seruatur et sine quo non seruatur redditudo uoluntatis propter se. Atque hinc in C. XI. ingreditur Exceptor. Definitiones paullo ante adlatas non semel repetit per Tractatus suos *Anselmus*; ubi vero totus ille locus inferendus veniat, Patrologis dispiciendum relinquemus.*

CCXCV. VII. 12

Codex membraneus lat. Sec. 690 XIII. Folior. 78. 4. probe scriptus Iovonis Seculo XI et XII. Carnotensis Episcopi Epistolas et quaedam Alia complectitur. Epistolae sunt numero CXX. Itaque pauciores iis, quas Codd. praeced. et CCLXXIV. indicavimus. Praemittuntur breviter Singularum Argumenta, tum Epistola hujus initii: *Venerabili Abbati de sancto laurentio. N. A. humilis filius lugdunensis ecclesie salutem. Videndum est domine ne illa questio. que apud (vos?) sic agitur. non in sententia sed in pugnis uerborum sit &c. De quaestione conjicias ex iis, quae subduntur: Constat*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 587

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

1129

P A T R I S T I C I .

1130

*stat Deum fecisse rationabilem
creaturam libere uoluntatis. ut pos-
sit mereri. Ipsa autem libera uo-
luntas per se non potest uel ad
magius (majus, melius?) dirigi.
uel in bono in quo facta est persi-
stere. Per se uero potest si sibi
ipso relinquitur corruere. Presto
est igitur ei diuina gratia adiuua-
re. sed non cogere. quod esset li-
bertatem quam dederat tollere. Si
ergo libera uoluntas premonita au-
dit. et consentit. a gratia dirigi-
tur. si renuit relinquitur et sibi re-
licta corruit. Hanc Epistolam Ivo-
nianae hoc ordine excipiunt:*

1. Paschali Pontifici. In Edit.
Parif. Opp. Omn. 1647. f.
numero 104.
2. Galoni s. Waloni Compresb.
99.
3. Paschali Pont. 105.
4. Richerio Archiep. Senon.
8.
5. Walterio Ep. Meld. 16.
6. Virginibus in Monast. Du-
nenfi. 10.
7. R. id est Roscelino Ep. 7.
8. Bernardo Abb. major. Mo-
nafst. 4.
9. Adelae Comitissae. 5.
10. Gerardo. 6.
11. Hugoni Archiep. Lugdun.
24.
12. Urbano Pontifici. 25.
13. Eudoni Dapifero Norman.
27.
14. Abbatii Fiscanens. Monast.
19.
15. Willelmo Archiep. Roto-
mag. 185.
16. Gaufrido Abb. Vindocin. 57.

17. Hugoni Abb. Cluniac. 191.
18. Gaufrido Ep. Beluacen. 193.
19. Gaufrido Abb. Vindocin.
195.
20. Hugoni et Vulerino Aure-
lian. 194.
21. Ludwico Regi Francor.
196.
22. Willemo Abb. major. Mo-
nafst. 197.
23. Danuberto pro Daimberto
Arch. Senon. 200.
24. Luduwico Regi Francor.
202.
25. Lefiardo Ep. Sueffion. 203.
26. Paschali Pontif. 204.
27. Uillemo Militi. 205.
28. Hildeberto Ep. Cenoman.
206.
29. Sansoni Ep. Uigorn. 207.
30. Gaufrido Ep. Beluac. 212.
31. Stephano Ep. Heduen. *Deest*
in Edit. Descripta Cod.
praeced.
32. Urbano Pontif. 12.
33. Episcopis Dioec. Remens.
83.
34. Clericis Heduenfib. 222.
35. Paschali Pont. 108.
36. Omnib. Ecclesiae Filiis. 162.
37. Damberto l. Daiberto A.
Senon. 171.
38. Confratribus suis. 32.
39. Hildeberto Ep. Cenoman.
220.
40. Johanni Ep. Aurel. 221.
41. Hello s. Hoello Ep. Cenom.
21.
42. Philippo Regi Francor. 22.
43. Welferio Abb. Fossatenf.
26.
44. Rogero Compresb. 29.
45. Petro Ep. Pictav. 36.

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 587

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

1131

C O D I C E S A

1132

46. Aimberto *pro* Lamberto
Ep. Atreb. 33.
47. Richerio Archiep. Senon.
35.
48. Ruberto Fratri. 34.
49. Eidem. 37.
50. Managoldo Fratri. 40.
51. *Omissa prima lit.* ulcelino
pro Walcelino aut Guaceli-
no Ep. Vinton. 38.
52. Goifeido *l.* Gaufrido Abb.
Vindoc. 41.
53. Hugoni Ep. Sueffion. 42.
54. Urbano Pontif. 43.
55. Omnib. in Ecclesia Carno-
tenfi. 44.
56. Urbano Pontif. 46.
57. Eidem. 48.
58. Stephano Comiti Palat. 49.
59. Richerio Archiep. Senon.
50.
60. Silvestro Compresb. *In Edit.*
Sanctioni. 51.
61. F. Ep. Aurelian. *In Edit.*
Sanctioni. 53.
62. Hugoni Archiep. Lugd. 54.
63. Eidem. 55.
64. Philippo Regi Francor. 56.
65. Hugoni Archiep. Lugd. 59.
66. Eidem. 60.
67. Santioni Coepiscopo. 62.
68. Urbano Pontif. 65.
69. Leoudoni Compresb. 63.
70. Hugoni Archiep. Lugd. 66.
71. Urbano Pontif. 67.
72. Rudulfo Archiep. Rem. 188.
73. Johanni Aurelian. electo. 64.
74. Hugoni Archiep. Lugd. 68.
75. Galtero Praep. Stirpensi et
Gregi. 69.
76. Galtero Ep. Melden. 70.
77. Guillelmo Regi Anglor. 71.
78. Abbatii S. Gangensili. 72.
79. Bernardo Abb. Monast. ma-
jor. 73.
80. Illideberto Ep. Cenoman.
74.
81. Paschali Pontif. 81.
82. Gaufrido Abb. Vindocin.
82.
83. Manaffi Ep. Remor. 85.
84. Stephano Comiti Palat. 86.
85. Paschali Pontif. 88.
86. Eidem. 79.
87. Daiberto Archiep. Senon.
90.
88. Adelē Comitissae. 91.
89. Daimberto Patriarchae
Hierof. 93.
90. Petro pusilli gregis docto-
ri &c. 96.
91. Beluac. Ecclesiae Filiis.
98.
92. Adelē Comitissae. 101.
93. Manasse Archiep. Remor.
102.
94. Johanni Ep. Aurelian. 100.
95. Mahtilde Reginę Anglor.
107.
96. Daimberto Archiep. Se-
non. 111.
97. Fulconi Dec. et Clero Pa-
rif. 112.
98. Johanni Ep. Aurelian. 114.
99. Wilgrino Archidiac. Parif.
122.
100. Daimberto Archiep. Se-
non. 125.
101. Guncherio Fratri et Presb.
140.
102. Hildeberto Senon. Ep.
148.
103. Daiberto Sueffion. Ep.
Deest in Edit. Descripta
Cod. praeced.

104.

2024-04-28

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 587

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

1133

P A T R I S T I C I

1134

104. Ruodberto Comiti Mellen-
tino. 154.
105. Odoni Archidiac. Aurelian.
106. Vdalrico Fratri. 156.
107. Daiberto Archiep. Senon.
108. Willelmo Archiep. Parif.
109. Laurentio Monast. Karitat.
Monacho. 186.
110. *Sine Inscript.* Nouerit sanc-
ta &c. 189.
111. Bonę spei Fratri. 228.
112. Lefiardo Ep. Sueffion. 229.
113. Hildeberto Ep. Cenoman.
232.
114. Monachis Columbensibus.
192.
115. Pontio Abb. Cluniac. 231.
116. Humbaldo Ep. Autisiad.
241.
117. Lefiardo Ep. Sueffion. 246.
118. Episcopis Waloni Beluac.
Guill. &c. 268.
119. Fratri Reinardo. 256.
120. Johanni Archiep. Lugd.
236.

Utut porro hae *Epistole* fre-
quentibus mendis non careant,
quaedam tamen ad eas notare ju-
verit. Epistola 6. edit. X. post
illa verba: *non exterioris hominis*
pulchram, infarctum habet *Alcui-*
ni Prologum in *Libros III. de*
Fide S. Trinitatis ad Carolum
M. qui incipit fol. 8. *Domno glo-*
riostissimo imperatori &c. *Dum*
enim dignitas imperialis a deo or-
dinata &c. et Prologo absoluto
Libri I. fragmentum a verbis c.
3. *Plane absque omni dubitatione*

credendum est &c. usque ad ver-
ba c. 7. *simil unus Deus et unum*
lumen, post quae a verbis: *pu-*
tredinem. Sic enim de sponsa cbri-
sti legit in psalmo &c. *Ivonis*
Epistola resumitur, quod, quo
Librarii errore acciderit, non
dispicio. Epistola 26. edit. CCIV.
fol. nobis 19. non habet ea, quae
in edit. a verbis: *Praeterea dis-*
sensio est &c. usque ad verba:
Scribat ergo paternitas uestra &c.
leguntur. Epistola 107. edit.
CLXX. fol. nobis 65. p. 2. desi-
nit in haec verba: *nimia seueri-*
tas frangat; omissis, quae in
edit. sequuntur. Epistola 115. in
edit. CCXXXI. fol. nobis 71. p.
2. caret tota quaestione *de Con-*
signatione calicis, quae in edit.
prima est, et statim tractat alte-
ram *de monacho*, *qui in ignem ca-*
dendi juueni causa fuit, et deinceps
reliqua.

Quae Epistolis *Ivonis* addun-
tur in *Cod. est I. Epistola Joha-*
nii Archiep. Lugdun. ad Daim-
bertum Archiep. Senonens. quae
incipit: *Quoniam sapienti pauca*
sufficiunt &c. et inter *Ivonianas*
in edit. est numero CCXXXVII.
nobis vero jam ad haec verba:
Utinam igitur frater — —.
abruptitur. II. Brevis Notitia
Ordinum Ecclesiasticorum a pri-
ma Tonsura usque ad Episcopatu-
m, cuius initium: *Katholica ec-*
clesia. id est. uniuersalis congrega-
tio. in tres ordines distinguitur. ui-
delicet in laicos. id est populares.
laos enim grece. latine populus. in
monachos. id est singulares. monos
enim singularis dicitur. in clericos.

cleros

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 587

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

1135

I CODICES

1136

cleros grece latine sors aut hereditas dei &c. Sub finem inepte praetenditur Christus omnes gradus ecclesiasticos pervasisse.

Anterior Codicem ambiunt Folia duo membranea antiquissimi Psalterii, quod integrum multos Ivones valeret; scriptum est enim charactere quadrato, nullo paene vocum discriminere. Quod superest, Psalmum LXX. a v. 13. LXXI. integrum, et LXXII. usque ad v. 16. exhibet, non nulla a Vulgata differentia. Membrana postica manu Sec. XII. finem unius, et initium alterius Homiliae continet, quod est: *Divina Scriptura fratres karissimi nos admonet aliquando ad lacrimas aliquando ad gaudium &c.*

CCXCVI. VII. f. 13.

469 Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 151. 4. probe exaratus, rubricisque distinctus complectitur, siquidem Indicem praefixum audias, Epistolas Petri Blessensis numero CXXXV. itaque duabus pauciores, quam Cod. seq. indicavimus; sed si opus ipsum inspicias, deprehenditur Epistola I. ad Henricum II. Anglorum Regem, quae vicem Praefationis obit, in censum Indicis non venisse. Habet porro Index hic illud commodi, quod praeter Titulos initia etiam singulorum Epistolarum exhibeat. Procedunt eae aliquamdiu, prout in Edit. Gussanillana Paris. 1667. f. sed ab Epistola 34. ordo diversus est. Epistola ad Clericum

Negotiatorem in Edit. XVII. p. 31. nobis vero XV. fol. 20. p. 2. idem hic habet in fine augmentum, quod Cod. seq. dedimus. Ita et Epistola in Edit. CXXXIV. p. 204. nobis autem LXVIII. fol. 80. prolixius Exordium, ut in Cod. memorato. Epistolarum nulla inedita est; est tamen, si comparationem instituas, non nulla lectionis variatio. Ita Epist. I. ad Henr. II. Edita: censuram potius expectantes quam gratiam expertentes, rectius Codex: gratiam expectantes potius quam censuram. Edit. diffusus et simplicius. Cod. diffusus aut simplicius vel inconsultius. Epist. II. ad Eund. Edita: pueriliter intabescit. Codex: intabescitis. Edit. Exemplum vobis dedit, ut et vos sequamini. Cod. nobis — nos sequamur. &c. Finem Codici imponunt eadem, quae Cod. seq. diximus. Tum vero haec leguntur: Anno domini M^o CCC^o quinquagesimo septimo proxima feria sexta post Jacobi finitum est hoc opusculum per manus eiusdem quem bene nostis et cet. Explicit hoc totum infunde — Carmen imperfectum, quod, si quid divino, definebat in potum.

CCXCVII. VII. D. 14.

Codex chartaceus lat. Sec. 25^a XV. Folior. 266. f. per duas Columnas nitide scriptus et rubricis distinctus olimque ad Monasterium Mellicense O. S. B. in Austria inf. pertinens hanc praefert notam: *Hic liber inceptus est 2 nonas*